

Ressò

desembre 24



**Generosos amb esperança i
La senzillesa d'un infant**



vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Reflexions humanes i cristianes al voltant del nadal

Quan arriba el Nadal, l'ambient es transforma amb llums, cançons i una alegria compartida amb els altres. Però més enllà d'aquest ambient festiu, el veritable sentit del Nadal ens recorda l'esdeveniment més extraordinari de la història: la vinguda de Jesucrist al món. És en aquest dia que celebrem l'encarnació de Déu mateix, fet home per amor a cadascun de nosaltres. En les tradicions del Nadal, des de les més senzilles fins a les més solemnes, es reflecteix la meravella d'aquest misteri. Les figures del pessebre ens porten a Betlem, aquell petit poble on Maria i Josep van acollir el fill de Déu en una humil establia. A través d'aquest senzill gest de posar el pessebre a casa, contemplem com Déu no tria el poder o la riquesa per a fer-se present, sinó la humilitat i la senzillesa. I així, Déu es fa proper i accessible a tothom.

Una altra tradició molt nostra és la Missa del Gall, on ens reunim per recordar la nit santa en què els àngels van anunciar als pastors la gran notícia: «Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un Salvador, que és el Messies, el Senyor». Aquesta missa ens permet viure el Nadal amb intensitat, perquè en participar de l'Eucaristia, recordem que Jesucrist, que va néixer fa més de dos mil anys, és sempre amb nosaltres. Les nadales que cantem també són una expressió viva d'aquesta fe. Cada lletra i melodia ens apropen al misteri del Nadal, especialment aquelles cançons que parlen del Nen Jesús. Aquestes lletres ens ensenyen que Jesucrist és la llum en la foscor i l'esperança enmig de les dificultats. És Déu mateix que ha vingut a compartir la nostra humanitat, amb totes les seves alegries i tristeses, i a portar-nos la pau que només Ell ens pot donar.

Finalment, hi ha una tradició molt especial que mai no ha de passar desapercebuda: la de compartir. El Nadal ens recorda l'amor immens de Déu per nosaltres, i ens invita a fer el mateix amb els altres. Pot ser una visita, un plat de menjar, o senzillament una paraula amable. En cada gest, revivim el Nadal, portant una espurna d'aquell amor diví que va venir al món. Per tant, mentre gaudim d'aquestes tradicions, no oblidem que al centre de tot hi ha l'Encarnació, la vinguda de Jesucrist, Déu fet home. Que aquest Nadal, cada vegada que mirem el pessebre o cantem una nadala, recordem el regal més gran de tots: Déu amb nosaltres, el Salvador que ens estima amb un amor infinit.

*Mn. Joaquim Meseguer García, pvre.,
consiliari diocesà de Terrassa de Vida creixent.*

Espai de reflexió i pregària

Salm 31. En tu, Senyor, m'emparo

El salm inacabat de Crist en creu:

“Pare, a les vostres mans confio el meu esperit” (Lc 23,44-46). Jesús es lliura voluntàriament al compliment de la voluntat del Pare: “teniu el meu destí a les vostres mans”. Per això el Pare l'estima i el glorificarà. Tingueu coratge, tots els qui espereu en el Senyor!

En tu, Senyor, m'emparo,
que no en tingui un desengany.
Treu-me del perill, tu que ets bo,
escolta'm, no triguïs a alliberar-me;
sigues el meu castell inexpugnable,
la meva roca salvadora.
Ets per a mi penyal i plaça forta;
guia'm, encamina'm per amor del teu nom,
treu-me del llaç que m'han parat,
ets tu qui em defensa.
Confio el meu alè a les teves mans;
tu, Senyor, Déu fidel, m'has rescatat.
Detesto els qui veneren els déus falsos;
jo confio en el Senyor.
Amb quin goig celebraré el teu amor!
T'has adonat del meu sofriment,
has vist en perill la meva vida
i no m'has deixat caure a les mans de l'enemic;
és ample el lloc on fas descansar els meus peus.
Compadeix-te de mi, Senyor,
que la desgràcia ha caigut damunt meu!
De tristor se'm consumeixen els ulls,
el cor i les entranyes.
La meva vida s'esgota en les penes;
els meus anys, en el dolor;
decau el meu vigor de tant sofrir,
se'm consumeixen les forces.
Sóc la befa de tots els enemics
i, més encara, dels veïns;
els coneguts s'esglaien de veure'm:
fuig de mi el qui em troba pel carrer.
S'han oblidat de mi com si fos mort,
com una eina que no és bona per a res. [...]

Els secrets dels carrers de Barcelona

Els secrets dels carrers de Barcelona, de José Luís Caballero y David Escamilla. L'Arca butxaca, Redbook Ediciones, 2017, Barcelona.

Hace unos meses compré este libro en Claret, con la intención de buscar pistas e ideas para proyectar algunas visitas culturales por la ciudad con aire más anecdótico. Y me encontré con esto:

Por riguroso orden alfabético, había una selección de 93 calles de la Barcelona actual. Cada una de ellas está estructurada en dos partes: **La vía** y **L'anècdota**. Las dos partes son interesantes, aunque confieso que la curiosidad natural (de la que tengo bastante) me llevaba, muchas veces, a mirar primero la anècdota. También era esto lo que me interesaba para dar chispa a las visitas.

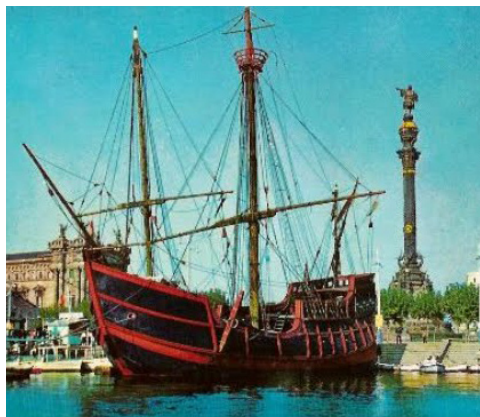
He encontrado gran variedad de temas, en estas últimas. Demasiados, para mi gusto, dolorosos y aún violentos, pero otros jugosos y entretenidos. Pero bueno, el que selecciona, elige...

Desde la calle Alarcón a la Avinguda de Xile, cada lugar presenta su origen, historia, a veces cambio de nombre y una anècdota que se atribuye a él. Y así a accidentes, atentados, guerras se unen polémicas culturales y artísticas, historias y relatos antiguos y leyendas y cuentos de fantasmas. Elijo algunos ejemplos:

La plaza de Molina recuerda el doloroso accidente de los ferrocarriles de 1939.

La calle de la Creu Coberta, recrea una misteriosa leyenda del siglo XV. La plaza de la Vila de Gracia, al hablar de los sucesos de la “revolta de les quintes”, menciona el papel de la Campana de Gracia.





En la avenida de Xile se lamenta el cruel asesinato de Ernest Lluch, el 2 000. En el carrer de la Boquería, según la tradición, se sitúa el martirio de santa Eulalia, en el año 304.

Y en el Carrer del Call, se narra la terrible matanza de judíos.

Y en el Carrer de la Cendra, arranca la extraordinaria trayectoria cultural de una mujer, Julia Morell, entre los siglos XVI y XVII.

El Passeig Colón, se hace eco de la incógnita sobre la reproducción de la carabela Santa María.

Y en el Passeig de Gràcia la historia, o la broma, del Café de la Punyalada.

O las aventuras cinematográficas de Balañá en la Avinguda de la Llum.

Y en las Ramblas el origen, la historia y los avatares del Liceu...

En la calle de Joan Blanques, en Gràcia, se recuerda que el gran actor y director Paco Martínez Soria, vivió allí desde su infancia.

Y corto, porque tengo una lista larguísima..., mejor lo lees, si os apetece.

En la misma colección, y en Claret, vi otros libros de esta editorial, igualmente curiosos: **1001 curiositats de Barcelona; Guia curiosa de Barcelona; Històries sorprenents de Barcelona.**

Si coneixeu persones que gusten de estas curiosidades, es un buen regalo.

Y si sois vosotros los curiosos o curiosas, ya sabéis, “un regalo de mí para mí”

Y Felices Fiestas, y Año Nuevo.

María Jesús Ramos Narro

Espai de reflexió i pregària

Traieu-nos la cotilla

La temàtica moderna, els principis materialistes com a base fonamental de la nostra vida, són com una cotilla que tenallen els nostres esperits fortament.

Els fruits: les neurosis, les manies, les dèries, les cabòries que ens distreuen i ens obsessionen i ens ensordeixen, privant-nos de veure i sentir el món real.

Home i dona; jove i ancià, escolteu el profeta: “traieu-vos el vestit de dol, i vestiu-vos amb el mantell de la bondat i de l'autenticitat”. Escolteu la veu que crida en el desert, no enmig del brogit i les disbauxes.

Per tant, cal aprendre a “fer desert”. No em refereixo pas al desert geogràfic, sinó al desert com el lloc del silenci, de la pau, de la serenor. Al desert, s'aprèn a escoltar la veu de la saviesa; al desert, se sent la veu de l'esperit. El desert és un lloc de pas.

El poble d'Israel, en passar pel desert, va aprendre la seva identitat de país, i Déu li prometé entrar a una terra en la qual rajarien llet i mel, símbols de benaurança i bona sort.

A Betlem, hi arribarem a través del desert.

I, en la festa de Maria puríssima, immaculada -criatura amb forta tensió vers el Creador-, hi trobem, a l'horitzó del desert, l'aurora lluminosa que ens mena a l'encontre del seu fill que està a punt d'arribar: és al seu ventre de mare! ¿Qui és capaç de rebutjar un fill, i un fill que és -segons la fe cristiana- Déu, que tant ha estimat la nostra humanitat que ha volgut tastar els bolets del Bergadà?

Senyora de l'esperança, revifa les nostres vides cansades pels camins del desert.

Mn. Pere Arribas-diaça

Agenda 2024

Gener

Dijous 9:

Reunió d'animadors a les 17:00h.
"Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Tema V. Servim i estimem.

Febrer

Dissabte 1:

Celebració de la Candelera.
Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica de Sant Josep Oriol. A les 12h amb el Bisbe David Abadías. Obert a tothom, us hi esperem!

Dijous 6:

Reunió d'animadors a les 17:00h.
"Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

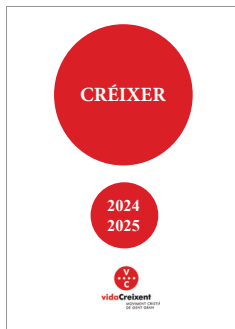
Tema VI. Ressorgim de les brases.

Març

Dijous 6:

Reunió d'animadors a les 17:00h.
"Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Tema VII. Renovem la fidelitat i el compromís..



TEMARI DEL CURS 2024-2025 "Créixer"

Com a suport a les reflexions de grup, podeu descarregar els materials del temari al nostre web:
www.vidacreixent.org/temari



Podeu contactar amb nosaltres a través del telèfon:
682 835 093



Bon i Sant Nadal



vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN